

hvilka sändts i förväg att undersöka ställningen vid Djekneboda men funnit den ohållbar, samt i de förhastade rykten, som utspriddes, att ryska kolonner voro i annalkande för att söder om Ratukärret kringgå svenskarnas ställning. Skulle detta lyckas, och skulle ryssarna lyckas tränga fram genom passet, fruktade Wachtmeister, att de skulle afskära hans här från dess landstigningsplats. Till den grad verkade skrämseln och fruktan för fienden, hvilken nattens skuggor förlänade vingar och

Joh. Tirén.

Wachtmeister vid Säfvar.

oemotståndliga vapen. Under dylika förhållanden blef Pukes befallning till Wachtmeister att till det yttersta försvara ställningen vid Djekneboda utan all verkan.

Öfverste Löwenhjelm fick kort efter sin ankomst till Djekneboda i uppdrag att med sin brigad och Jönköpings regemente besörja de sårades förflyttning öfver Dalkarlså till Ratan och att på denna väg bilda arriergarde. Artilleriet inslog samma väg under betäckning af Kronobergs regemente, hvaremot återstoden af infanteriet följde skogsvägen till Ratan, där den började inträffa mellan kl. 4 och 5 på morgonen. Bataljonen ur Engelbrechtska regementet fick i uppdrag att söderifrån skydda tillträdet till Ratan. Innan de sista trupperna lämnade Djekneboda, visade sig redan de ryska förtrupperna.